

WAT JIJ NIET WIL...

Interculturele eenakter voor jongeren

door

JAN VAN BLOKLAND

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAT JIJ NIET WIL...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN VAN BLOKLAND** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: in volgorde van opkomst.

EDDY - Hollandse jongen, 15 jaar. Een echte straatjongen.

ANTONIO - Buitenlandse jongen. Nationaliteit is niet van belang.

MANUELA - Hollands meisje dat het doen en laten een beetje in de gaten houdt. Zij is het oudste meisje in de groep.

KEES - Hollandse jongen.

NANCY - meisje waarvan de nationaliteit niet van belang is.

PERCY - Surinaamse jongen. Gauw boos.

JESSICA - Turks meisje.

MIEKE - leidster van het buurthuis.

CHRISTIE - buitenlands meisje.

BERKIS - buitenlands meisje.

KAREL - onderhoudsmonteur.

SEWITA - buitenlands meisje.

PATRICIA - buitenlands meisje.

SANDRA - Hollands meisje

BABERTA - buitenlands meisje.

OME BART - steun en toeverlaat van het buurthuis. 70 jaar.

Als het doek opgaat moet het een rumoerige bende zijn. Ergens staat een radio of cassettedeck veel te hard aan. Iedereen praat door elkaar heen. Kees en Antonio staan tegen elkaar een partijtje te schijn boksen. Manuela is bezig een bord aan het maken en tekent met een kleurkrijt de letters op het bord terwijl Nancy toekijkt.

EDDY (*staat op een stoel met het eind van een slinger in zijn hand, schreeuwt*): Geef eens even een punaise aan! (*niemand reageert*)
Geef nou even een punaise, verdomme!

MANUELA: Rustig asjeblijft ! (*zet de radio zachter*)

EDDY: Ik heb geen uur de tijd en ik ben geen uithangbord.

MANUELA: Daarom hoef je nog niet te vloeken.

EDDY: Schiet nou maar op.

MANUELA: Geef jij die schreeuwerd even een punaise.

NANCY: Waarom moet ik dat nou weer doen?

KEES: Jij heb toch niets te doen. (*gaat door met boksen*)

MANUELA: Moet jij nodig zeggen, jullie tweeën hebben nog geen bal gedaan.

ANTONIO (*blijft door boksen*): Wij moeten iets aan onze conditie doen.

EDDY: Ik stop er mee! Als niemand me een punaise wil geven, doen jullie het zelf maar. (*is van de stoel afgesprongen en pakt zijn jasje van de kapstok*)

NANCY: Wat ben jij gauw op je teentjes getrapt. Je kan toch zelf ook wel een punaise pakken.

EDDY: Jij hebt zeker stront in je ogen, hé? Ik kan moeilijk een punaise pakken met een slinger in m'n hand.

KEES (*stopt met boksen*): Je moet niet zo moeilijk doen, jongen, ik zal je wel even helpen.

EDDY: Doe het zelf maar!

KEES: Nou dan niet. (*gaat weer verder met boksen*)

NANCY (*doet Eddy kinderachtig na*): Doe het zelf maar.. kindje.

EDDY: Moet jij zeggen.... jij bent zelf een kindje... (*loopt naar Nancy toe*) jij moet nog met je moeder aan het handje naar de tandarts toe.

NANCY (*kwaad*): Dat is niet waar!

EDDY (*staan heel dicht tegen elkaar te bekvechten*): Dat is wel waar, ik heb het zelf gezien.

NANCY: Je liegt!

EDDY: O, ja? Ik zat toevallig óók bij de tandarts, hier op het Sarphatiepark en jij zat samen met je moeder in de wachtkamer en toen je mij zag binnenkomen wou je me niet zien.

NANCY: Ik heb je ook niet gezien.

EDDY: Zie je wel, dat je daar geweest ben....

MANUELA (*gaat tussen hen beiden instaan*): En nu is het genoeg... al-
tijd lopen jullie samen te bekvechten. Vooruit Eddy, doe je jas uit en
hang die slinger op. Voor je het weet staat Ome Bart voor de deur.

EDDY: Zij begon!

NANCY: Niet waar, hij begon!

MANUELA: Als jullie je koppen nu niet dicht houden, dan sla ik ze
dicht!

ANTONIO: Dat doe ik wel even voor je! (*maakt boksbewegingen*)

MANUELA: Bemoei je er niet mee! (*Eddy heeft intussen zijn jas uitge-
trokken: gaat weer op de stoel staan. Kees helpt hem met de slingers
op te hangen*) Luister, jullie allemaal!

KEES: Ja mamma! (*iedereen, behalve Eddy en Kees gaan om
Manuela staan*)

MANUELA: Als jullie zo doorgaan met ruzie, maken dan stoppen we er
mee!

KEES: We maken maar een grapje.

MANUELA: Er is geen tijd voor grapjes! We moeten opschieten en
zorgen dat de boel zo spoedig mogelijk af is.

PERCY (*komt op, walkman aan, kauwgom in zijn mond, ziet de groep
staan*): Stoor ik soms?

KEES: Hij zal niet te laat komen.

PERCY (*haalt zijn schouders op*): Dan ga ik toch weer! (*maakt
aanstalten om weg te gaan*)

MANUELA (*gebiedend*): Percy, blijf! Straks spreken we elkaar verder!

PERCY (*brutaal*): Waarom? Ik zit hier niet op school, hoor. Dit is een
buurthuis en ik kom hier voor m'n plezier en als jullie, net als m'n
mentor, tegen me aan gaan zeiken, ben ik hier gauw vertrokken.

NANCY: Je moet je afspraken na komen.

MANUELA: Dat handel ik wel af. (*tot Percy, terwijl ze de plaat pakt,
waar ze aan begonnen is*) Doe je jas uit, pak een krijtje en schrijf hier
maar met grote letters op "Lang zal Ome Bart leven" Maak er iets
leuk van. (*ze zet de plaat tegen een tafelpoot, terwijl Percy zijn jas
uittrekt*)

JESSICA (*komt op, uitgelaten*): Goede morgen, allemaal! Sorry, dat ik
te laat ben, maar ik moest met m'n broertje naar de tandarts. (*doet
gelijk haar jas uit*)

EDDY: Zeker ook op het Sarphatiepark. (*steekt z'n tong uit tegen
Nancy, die hem lelijk aankijkt*)

JESSICA: Hoezo?

EDDY: Laat maar.

PERCY (*heeft de plaat gepakt en aandachtig bekeken*): Wat moet ik
met die rot plaat? Wie heeft hier op zitten kladderen?

MANUELA: Ik! Hoezo?

PERCY: Vind je dat mooi? Het lijkt wel een....

MANUELA: Zeg het maar...

PERCY: Laat maar zitten... Wat moet ik er ook weer opschrijven?

NANCY: Lang zal ome Bart leven.

PERCY: Heb ik jou wat gevraagd?

NANCY: Ik mag toch zeker ook wel eens wat zeggen?

MANUELA: Zoals ik zei...

KEES: Moeten we opschieten....

NANCY: Precies!

PERCY: Moeten we niet repeteren?

ANTONIO: Je bent te laat! Dat hebben we al gedaan!

NANCY: Sta niet te liegen, Antonio! Percy heeft gelijk! Kees heeft een verjaardagslied geschreven en dat moeten we zingen zodra Ome Bart binnenkomt. Wie van jullie kan er niet zingen? *(iedereen steekt zijn hand op)* Leuk hoor! Laat maar eens horen, Kees!

KEES: Moet ik het voorzingen? Helemaal alleen?

MANUELA: Wij helpen je wel. *(Kees haalt uit zijn zak een verfrommeld stukje papier)*

NANCY: Moet dat dáár op staan?

EDDY: Zal wel wat moois zijn!

KEES: Als jullie zo beginnen doe ik het niet!

MIEKE *(komt vanuit haar werkkamer)*: Manuela, heb je even tijd voor me?

MANUELA: Kan dat niet even wachten?

MIEKE: Het is nogal dringend...

MANUELA: Goed dan.... *(Mieke af)* Sorry kids, ben zo terug.. *(gaat naar het kantoortje van Mieke)*

NANCY: Nou, laat eens horen, Kees.

KEES: Ik wacht even tot dat Manuela terug komt.

ALLEN *(door elkaar wordt er afkeurend gereageerd)*: Daar kunnen we niet op wachten..... dan hoeft het van mij niet meer..... Zeg nou maar dat je het niet durft.

KEES: Oké, oké ! Ik zal het zingen.

EDDY: Als je maar niet vals zingt.

NANCY: Hou nou even je mond, man.

EDDY: Dat maak ik zelf wel uit, trut.

PERCY: Kees, zing nou maar.

KEES *(gaat er echt voor staan en begint snel te zingen)*:

Ome Bart is jarig

Ome Bart is jarig

Ome Bart is jarig en dat vieren we vandaag

ja, dat doen we graag, ja, dat doen we graag.

Hieperdepiep? *(niemand reageert)*

hieperdepiep? *(niemand reageert)*

(boos) Als jullie niet mee doen, zoeken jullie het maar uit.

EDDY: Noem je dat een liedje? Als je voor mij zingt, kan je beter je mond houden.

NANCY: Jij bent ook vriendelijk, zeg!

PERCY: Vind jij het dan mooi? Zo kan ik ook een liedje schrijven.

KEES: Ga je gang als jij het beter kan.

NANCY: Ik vind het best aardig. Kom op! Laten we het allemaal zingen, Kees, geef die tekst eens even. *(Kees geeft haar de tekst)* Moet ik dat kunnen lezen?

KEES: Zo moeilijk is het toch niet? *(leest)* Ome Bart is jarig...

NANCY *(begint te zingen, de anderen zingen hakkend mee)*: Ome Bart enz..... ja, dat doen we graag. *(op dat moment komt Manuela op, boven aan het trapje)*

MANUELA: Hieperdepiep!!

ALLEN: Hoera!

MANUELA: Hieperdepiep!!

EDDY: Zo kan hij wel weer.

MANUELA: Ik vind het een goed liedje, Kees. Daar zal Ome Bart blij mee zijn.

EDDY: Dat wil ik nog zien.

ANTONIO: Wie zou ook weer voor gebak zorgen?

MANUELA: Christie zou een appeltaart bakken.

KEES: Met Belgische appeltjes.

PERCY: Grapjas.

KEES *(overdrijft)*: Nee echt waar, ze is naar België geweest om echte Belgische appeltjes te halen. Ze vindt de Hollandse appeltjes niet lekker genoeg.

NANCY: En ik moet dat geloven.

KEES: Nou, dan geloof je het toch niet.

NANCY: Is dat echt waar? Hoor je dat, Manuela? Christie is naar België toe om appeltjes te halen.

MANUELA: Kees overdrijft graag. Nou even iets anders jongens, is het nog gelukt om een cadeautje voor Ome Bart te bedenken?

KEES: Ja, Eddy weet wel iets.

EDDY: We moeten 'm een fiets geven.

JESSICA: Een fiets? *(lacht)* Waarom geven we hem geen auto? Hij kan niet eens fietsen.

PERCY: Dat zou jij nog moeten fietsen: wat ome Bart in zijn leven gefietst heeft.

JESSICA: Maar hij fietst nooit!

EDDY: Als je geen fiets hebt, kan je ook niet fietsen.

NANCY: Wat ben jij slim, zeg!

EDDY: In ieder geval slimmer dan jij. Ik weet tenminste waar Ome Bart woont.

NANCY: Nou en? Moet ik daar jaloers op zijn?

JESSICA: Laat 'm toch. Hij weet altijd alles beter. Niemand weet waar ome Bart woont, niemand weet hoe hij van zijn achternaam heet, we weten alleen hoe hij er uit ziet en dat hij graag hier in het buurthuis komt om ons te helpen.

EDDY: En toch weet ik waar hij woont.

NANCY: Dat is dan fijn voor jou.

PERCY: Maar wat doen we nou met dat cadeautje?

KEES: Nou, gewoon hè..

EDDY: Dat heb ik toch al gezegd, we geven hem een fiets en daar zal hij hartstikke blij mee zijn.

ANTONIO: Wie moet dat betalen? Zo goedkoop is een fiets niet.

EDDY: We lappen allemaal tien gulden en daar kunnen we een goede fiets voor kopen.

KEES: Dat vind ik toch een hoop geld.

EDDY: Zeur niet.

NANCY: Een nieuwe?

PERCY: Natuurlijk niet, trut!

NANCY (*kwaad*): Zeg eens even... ik ben je moeder niet!

PERCY (*wordt kwaad*): M'n moeder laat je er buiten, weet je, ik sla je in elkaar als je weer over m'n moeder begint.

NANCY: Jij begon! Jij noemde me trut!

MANUELA (*slaakt een diepe zucht*): Wanneer leren jullie eens vriendelijk met elkaar om te gaan.

NANCY: Hij begon!

MANUELA: Hij begon, hij begon... Het is altijd maar: hij! Wanneer zoek je eens de schuld bij jezelf? Mijn moeder zei altijd: "Wat jij niet wil, dat jou geschiedt, doe dat ook bij een ander niet"

ANTONIO: Jou geschiedt? Wat moet dat nou weer voorstellen? Heeft dat iets met geschiedenis te maken?

MANUELA: Dat betekent: "Wat jou gebeurt". Dus: wat je niet wil dat een ander jou aandoet, moet je bij een ander ook niet doen.

EDDY: Ouderwets gelul.

MANUELA: Bij jullie is alles ouderwets.

EDDY: Percy! Ben je klaar?

PERCY: Wat is er?

EDDY: Ga je mee?

PERCY: Waar naar toe?

EDDY: Nou, gewoon even kijken bij de fietsenmaker of hij een goeie fiets te koop heeft. Vragen we gelijk wat hij kost.

KEES: En ik? Mag ik niet mee?

PERCY: Van mij wel!

NANCY: En ik? Mag ik ook mee?

EDDY: Waarom? Dat kunnen wij best alleen af, nietwaar Percy?

PERCY: Laat haar maar mee gaan, kunnen we misschien nog lachen.

NANCY: Lachen? Om wie?

EDDY: Om jou natuurlijk, als jij straks die fiets moet proberen.

NANCY: Hoe bedoel je?

EDDY: Nou, gewoon hè, als er een goeie fiets te koop is, moeten we wel proberen of hij goed is en dat moet jij doen en dat wordt lachen.

NANCY: Dan ga ik niet mee!

EDDY: Geintje. Moet kunnen.

PERCY: Zullen we dan maar gaan?

KEES: Moeten we geen geld meenemen?

EDDY: Heb jij dat dan?

KEES: Ik niet!

PERCY: En ik ook niet.

EDDY: Dan gaan we toch zonder geld.

KEES: Als je maar niet denkt dat ik een fiets ga jatten.

EDDY: Wie heeft het over jatten? Ik steel geen fietsen, hé Percy.

PERCY: Laat mij er buiten, wil je? Jij hoeft mijn naam niet te noemen.

NANCY: Gaan we nou nog, of niet?

EDDY (*roept*): Manuela, wij gaan even een fiets bekijken.

MANUELA: Zorg je wel dat je terug bent voordat Ome Bart komt.

PERCY: Hoe laat komt hij dan?

MANUELA (*kijkt op haar horloge*): Ik denk met een kwartiertje.

EDDY: Dan zijn we al lang terug. (*Percy, Eddy, Kees en Nancy gaan af*)

JESSICA: Gelukkig, die schreeuwerds zijn we even kwijt.

CHRISTIE (*komt op met haar vriendin Berkis en een grote doos appeltaart*): Goeie morgen allemaal. Waar gaat Eddy naar toe?

ANTONIO: Je vriendje doet even een boodschap voor ons.

CHRISTIE: Het is mijn vriendje niet.

ANTONIO: En je bent gisteren nog met hem naar de Hema geweest.

CHRISTIE (*doet haar jas uit*): Dat was gisteren.

BERKIS: We hebben een appeltaart gekocht. Aan wie moet ik het bonnetje geven?

CHRISTIE: We willen graag ons geld terug hebben.

BERKIS: Ik heb het van mijn moeder moeten lenen en die zei dat ik meteen moest vragen of ik m'n geld krijg.

MANUELA: Ik dacht dat jullie een appeltaart zouden bakken? Nou, geef maar hier, ik zal het zo wel met je afrekenen.

CHRISTIE: Kunnen we nog wat doen?

JESSICA (*kinderlijk*): Kunnen we nog wat doen?

BERKIS: Wat mankeert jou? Ben je niet lekker?

JESSICA: Aan mij mankeert niks, maar jullie hadden best eerder kunnen komen.

CHRISTIE: Wij hebben toch een appeltaart gekocht?

JESSICA: Moet je dat met z'n tweeën doen?

BERKIS: Dat is toch veel gezelliger.

MANUELA: Berkis, veeg jij even met een natte doek de tafel schoon en Christie, versier jij even de stoel van Ome Bart.

ANTONIO: Dat zou ik doen!

MANUELA: Schiet dan een beetje op.

ANTONIO: Rustig maar, ik doe het heus wel. (*gaat de stoel versieren van Ome Bart, terwijl Berkis een doek uit de kast haalt en de grote tafel begint af te vegen*)

CHRISTIE: Wat moet ik dan doen?

MANUELA: Ga maar vast de glazen klaarzetten voor de drankjes.

BERKIS: Zal ik dan even de appeltaart snijden?

MANUELA: Dat doe ik straks wel even!

BERKIS: Waarom? Dat kan ik heus wel.

MANUELA: Wacht daar nou maar even mee, we weten niet eens wie er allemaal komen.

CHRISTIE: Nou, laat me even denken, Percy, Eddy, Antonio,

BERKIS: Dat zijn er drie.

CHRISTIE: En dan hebben we nog Jessica, Nancy, Sandra...

ANTONIO: Die komt niet.

BERKIS: Wie zegt dat?

ANTONIO: Dat hoor je toch, ik heb haar vanmorgen nog gesproken en ze zei dat ze met haar moeder mee de stad in moest om een blouse te kopen.

CHRISTIE: Dat kan ze toch ook op een andere dag doen? Ome Bart wordt maar een keer 70 jaar.

ANTONIO: Ik weet ook niet waarom ze dat doet. Misschien moet ze dat wel van haar moeder.

BERKIS: Ik ben blij dat mijn moeder niet zo is. (*er wordt op de deur geklopt*)

MANUELA: Er wordt geklopt, Christie, kijk jij eens wie er is. (*Christie gaat naar de deur en maakt die open*)

KAREL: Goeie dag, ik ben op zoek naar ene Mieke van Straaten.

CHRISTIE: Ik weet niet of die er is, ik zal het even vragen. Manuela, er is iemand die Mieke wil spreken.

MANUELA: Laat hem maar binnen. *(Karel komt binnen)*

KAREL: Goeie dag, ik ben Karel Wildschut en ik moet hier zijn om wat elektrische klusjes te doen en ik moet me melden bij Mieke van Straaten.

MANUELA: Ik zal even kijken of ze U kan ontvangen. *(loopt naar het kantoor van Mieke)*

KAREL: Zeg maar dat het afgesproken is! *(kijkt om zich heen)* Zo, zijn jullie de boel aan het versieren?

CHRISTIE: U heeft goeie ogen. *(iedereen lacht)*

KAREL: Beetje bijdehand, hè! Hoe heet je eigenlijk?

CHRISTIE: Dat gaat je niks aan.

ANTONIO: Christie heet ze!

CHRISTIE: Wat ben jij leuk.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto